

ZOMBOR és VIDÉKE

POLITIKAI LAP.

Szerkesztőség:
Kossuth-utca 186 szám, Falcione-féle ház.
Kiadóhivatal
Oblát Károly könyvnyomdája, Kossuth Lajos-utca.

Felölös szerkesztő:
Dr. ALFÖLDY ÁRPAD.

Egész évre 12 kor., félévre 6 kor., negyedévre 3 kor.
Egyes szám ára 16 fillér.
Naptartóknak: Egész évre 8 kor., Félévre 4 kor., Egy negyedévre 2 kor.
Megjelenik minden vasárnap és csütörtökön.

A Zombor és Vidéke kiadóhivatala tisztelettel kéri előfizetőit, hogy az előfizetések megújítása iránt az illető postahivataloknál annál is inkább mielőbb intézkedni sziveskedjenek hogy a lap szétküldésében fönnakadás ne történjék.

Aratás és háború.

A nagy politikusok azon törik az eszüket, vajjon megköveteli-e az Osztrák-Magyar monarchia nagyhatalmu állása azt, hogy mi is katonákat küldjünk Kinába, vagy nem? Már a félhivatalosak is beismerik, hogy okvetlen kilendek közös katonákat a kínai forrongások lektüzdésére. Szerintük azért elkerülhetlen ez, mert, ha nem is igaz az a hír, hogy követtségünk palotáját, Pekingben lerombolták, de az a körülmény, hogy közöseink vére Takunál és Tiencounál folyt: okvetlen elégtételt követel. A kínai mozgalomnaknál is ismétlődik tehát a farkas és bárány meseje. Akár ártatlan, akár bűnös Kína, azért Európa felfalja.

Tagadhatatlan, hogy bizonyos demonstráció, a kellő határok között nem fog ártani, sőt szükséges. Mindenesetre azonban hasznának kell lennie. Ennek a haszonnak legelőször is politikainak kell lennie. A katonai hasznok csak másodsorban jöhetnek figyelembe. Eppen ezért — ebben a tekintetben Németország példáját kellene követnünk és a Kinába küldendő csapatot legelőször is önkéntesekből kellene összeállítanunk. Megfelelő felhívás nem lenne kiáltó szó a pusztában és minden esetre jelentkeznék elegendő számú legénység és tiszt. A kinek dolga nincs, az menjen Kinába. A kinek aratnivalója van, az maradjon itthon. Peng a kasza, dolgoznak a gazdák. A jentések szerint az idén közepes termésünk lesz. Általános károkról, csapásokról nem panaszkodnak.

Rozs, buza, zab, árpa egyaránt kielégítő termést adott és bár a munkások helyett még az elején van, rendkívüli eseteket leszámítva, általában nem lehet attól tartani, hogy az idei aratás az ország gazdalközönségére nézve lesújtó csalódással végződik.

Az életben nem esett érzékenyebb kár sehol; annál elszomorítóbb, hogy emberéletben az idei aratás megdöbbentően sok áldozatot szedett. A szokatlan afrikai hőség valóságos pusztítást vitt végbe az aratók közt. Különösen sok marokverő fiatal leány halt meg a napszúrától. Az Alföld minden vidékéről megdöbbentő számban érkeztek hozzánk gyász-hírek arató leányok hirtelen haláláról. Magyarországon egy hét alatt száznál több ember-élet pusztult el aratás közben.

Ime, ez is bizonyítja, hogy a mezőgazdaság terén folyvást az elemekkel áll szemben a szántó-vető gazda. Kinek lehetne bűnül felelni a feltűnően nagyszámu haláleseteket? Hiszen a birtokos érdeke az, hogy a marokverő leányok lehetőleg csak a harmatos hajnali és a holdvilágos éjji órákban dolgozzanak, mert a mag a forró napon könnyebben kipereg. De ez azért még sem vihető keresztül; mivel az arató munkás gyorsan, mohón akar dolgozni és az aratást nem is lehet mindkét fél érzékeny károsodása nélkül hónapokig huzni halasztani.

Aki tehát az anyaföld gyümöl-

A „ZOMBOR és VIDÉKE” TÁRCZAJA,

Akit egyszer megcsipett a skorpionó...

Írta: Vrtter Ferecz.
(Vége.)

— Holnap bizonyosan történik valami! — szól ekkor a kis Woth-leány; másnap ugyanis szombat volt: Simons érkeztek napja.

Az elutazás s az ezzel egyértelmű elválás közeledte mintha egyszerre még közelebb hozott volna bennünket egymáshoz: ez este a ház vendégei olyanok voltak, mint-ha testvérek lettek volna. Az éjjelkor rendezett pezsgőzés alkalmával Williams ur nyílt színen csokolf kezét Worthné asszonynak; a nagyobbik Worth-leány hangosan tárgyalta völegényével az esküvő napját; a kisebbek pedig — Lucie — a második pohámál annyira érzékenyül, hogy váratlanul könnyekre fakadt s likos jegyesének vállára hajtotta szép szöke fejét. — Csak a Jakkson-leány maradt távol az állalános vígasságtól, ami legbeszédesebben bizonyította azt, hogy holnap még fog történni G. T. Simons vallomás.

— Ha Simons nem nyilatkozik, én fogom arra kényszeríteni, — mondta a völegény bostoni s nyomban poharat emelt a jövő mátkapár boldogságára.

... És az a vallomás mégsem történt meg másnap. Simons jött, hozott ismét aján-dékok (ez alkalommal egy kitömött kis alligatort) és semmit sem szólt arról, amit mi mi bizonyosnak vettünk. A bostoni völegény pedig jobbnak látta bele nem avatkozni a más dolgába.

III.

A vasárnap nagy forrósárgal köszöntött be: a hőség már kora reggel fölvert álmunkból bennünket.

— Ma samori*) lesz! — mondotta az inas, mikor az asztalnál reggelire összeültünk.

Tíz óraker már a terrázon sem lehetett megmaradni s be kellett huzódnunk a belső szobákba, ahol elsötétítették az ablakokat. Összekuporodtunk a nádpamlagokon s lemondással vártuk az alkonyatot. Oly nap volt ez, amelyen megszűnik az ember jól neveltnek lenni; a nők idegesek, a férfiak kiállhatatlanok, különösen az olyan elpuhult

*) Samori, a floridai szerezcsen nyílván szerint, 100 fokot felüli hőséget jelent Fahrenheit mértékben.

északiak, mint aminők mi voltunk. Csak Simons nem látszott szenvedni a hőségtől, a megszokás folytán. Minden tíz percben kitekintett: vajjon lát-e felhőt, amely esőt hozna, s mindenféle játékot javasolt, amivel az unalmat el lehetne űzni.

Rabeszélései azonban egyikünket sem tudták terveit számára megnyerni.

— Pedig a téllenség még rosszabb — mondta Simons. — En azt ajánlom, sereljük fel a jaktot s vitorlázunk a szigetek közé. A tenger mégis csak hűs.

A Jackson-leány hirtelen késznek nyilatkozott.

— Önnek igoza lehet, Georges. Én megyek.

Ez döntött. Azonnal itisztában voltunk azzal, hogy most meg fog történni az... Öt perc múlva már hatan voltunk az indulók.

Mint valami kohó gőze, olyan volt a levegő künn. A mozdulatlan lég nehéz sulyként borult a csaknem izzó homokterületre.

— Csak a kendőket ne feledjék! — kiáltotta Simons, arra a szokásra célozva, melylyel a hőségben védekezni kell: kendőt borítani a fejre a széles kalap alá. — Aztán csak sietve előre!

csét élvezni, a maga hasznára értékesíteni akarja, annak akár birtok akár munkás számot kell vetnie a legyőzhetetlen elemekkel.

Vegyők ezt figyelembe a mezei munkások, akik örökké zugalódnak, elégedetlenkednek. El ne feledjék, hogy a gazdát az elemeken, az adón az elemi csapásokon, az aratás eredményének bizonytalanságán kívül ezer meg ezer előre nem látható veszedelemmel fenyegeti a modern gazdasági élet leggonoszabb ellensége, a börze-spekulációi is, mely önkényesen szorítja le az árakat s aknázza ki a földmivelő véréjétékét a maga önző céljaira. Mennyi gond, küzdelem, óvatosság árán tarthatja fenn az egyensúlyt kötelességeinek mérlegén a mai gazda s még a munkásokban is állandó ellenfeleit, irigyait lássa?

Azt hiszem a józan magyar nép megérti a gazda helyzetét és vele együtt érez: ezért színt meg újában az alaptalan forogás a mezei munkások közt, melyet csupán a vak elfogultság, a kapzsi rosszakarat szított akkor is, midőn vérnek kellett folyni a drága, imádtott, szent anyaföldre.

A vér pedig nem jó táplálója a földnek; jobban termékenyíti azt a véréjékét és a szeretet napfénye.

Es lám még a nap is, az emberség, a világ legnagyobb áldása, éltetője, halálos veszedelmet sujthat a győnge emberre! Okuljanak ebből s vonják le tanulságot mind, akik mostan széles e hazában Isten áldását nagy sietéssel asztagokba gyűjtik. H.

Sport-egyleti közgyűlés.

Sport-köreinkben hetek óta másról sem beszéltek, mint arról a vál-

A szállótól mintegy tízpernyi az ut a kikötő épületig s ettől féltek a többiek, akik nem merték megkockáztatni a kirándulást. Paronkint vágunk neki az utnak, ernyőnk alá bujva. Az első Miss Jackson és Simons voltak; utánuk mi csak jó távolban következtünk. Valóságos munka volt a mély, forró homokban előrehaladni.

Száz lépésnyire Lucie Worth az ő bostonijával megállt s mire az utánuk következők, eléjük kerültek, ők titokban visszafordultak.

Őnök, akik még nem jártak homokföldeken samori idején, nem tudják, mennyi az: tíz pernyi távolság? Az edzett ember is megérzi. Mi — valamennyien — az ut közepén megbántuk, hogy egyáltalán elindultunk. Már-már azon is voltunk, hogy ismét visszafordulunk: — mikor előlünk egyszerre halk sikolyt hallottunk, a következő másodpercben pedig a Jackson-leány összeesett. Ernyője s kalapja két lépésnyire tőle a homokon maradt.

— Ide! Hozzám! Hamar — kiáltotta Simons, erős karjaiba emelve a leányt mindkét keze el lévén foglalva, kénytelen volt ernyőjét a szőke fej fölé tartani, melyre a nap égő aranya hullott.

Perc alatt odaértünk.

ságról, a melybe a virulni kezdő zombori Sport-Egylet az által jutott, hogy az újjáalkotója: szigeti Győrffy Géza kir. tanácsos pénzügyigazgató lemondott az egyesületi elnökségről. Tisztában volt mindenki azzal, hogy a zombori Sport-Egyletre ismét a tértelenség, a bomlás napjai virradtak, ha volt elnökét akarátának megmástitására rávenni nem sikerült Szerencsére szigeti Győrffy Géza jósa és a tagok szeretete elhárították a tornyosuló veszedelmeket és így Zombor egyik legfontosabb egyesülete ismét a legszebb jövő reményében áldozhat nemes céljainak.

A válságról, az azzal foglalkozó közgyűlés lefolyásáról a következőkben referálunk.

A zombori Sport-Egylet folyó hó 8-án, vasárnap délelőtt rendkívüli közgyűlést tartott a Csitaonicza küllőn helyiségében. A közgyűlés tárgya: szigeti Győrffy Géza kir. tanácsos, pénzügyigazgatónak az elnökségről való lemondása volt. A közgyűlésen a tagok a tárgy fontosságához mért tekintélyes számban jelentek meg.

A közgyűlésen Raisz Lajos elnök, aki az együleti titkár, dr. Sajtós Samu beteg lévén, a titkári teendőket ellátására dr. Alföldy Arpádót kérte fel. Üdvözölvén a megjelent tagokat, pont 11 órakor megnyitja a közgyűlést. Szomorú szívvel jelenti, hogy az egyesületet fájdalmas csapás érte, amennyiben alapító tagja Drescher Ede kir. közjegyző elhunyt.

Indítványára elhatározza a közgyűlés, hogy az elhunyt özvegyénél jegyzőkönyvileg fejezi ki őszinte részvétét.

Ezután az ülés másik fontos tárgya: szigeti Győrffy Géza lemondására tért át a közgyűlés.

A közgyűlés elnöke a tagok né-

A parti épület szerencsére alig volt már néhány lépésnyire s az éjszerűen alkalmazott segély megmente a szép leányt a gyilkos naphaláltól. Mégis csaknem egy órába telt, amíg teljesen felépült.

Simons vízszalathatallan volt. Mentő akción közben képtelen volt egy szót is szólani s a szőke főt kezeim nyugtatva, égő szemmel leste az arc színének elédését. Ünnepies pillanat volt ez s a kicsiny láráság, mely őket körülállotta, visszafojtott lélekzettel leste a következőket.

Simons, ballérdere ereszkedve, félelemmel nézte az arcot, melynek lezárt pilláin át is érezni lehetel a mélyéges kék szemek fényét. Bámulatosan szép jelenet volt az s mi, akik láttuk, sohasem fogjuk elfelejteni.

Mikor az elalált ébredése közeledni látszott s a megmenekvés már bizonyossá vált, Simons könnyei hirtelen megderdtek és sugva hívta a leányt, mintha a tulvilágról akarná újra az életbe csábítani. Nem lehetetlen, hogy ennek a szerelemnek a hatása alatt ébredt fel a leány; elég az, hogy mikor szemem fölnyitlak s ő Simons arca láta maga előtt, az élet mosolya derült ki sápadt orcáin, ojka pedig a férfi ajkához tapadt hosszú édes csókkal . . .

masága között közli a szomorú tény, hogy az egyesület elnöke állásáról lemondott. Hosszasan eseteteli a kör állapotát a Győrffy-aca előtt és alatt. Nyolcz rendes tagja volt az egyesületnek — ugymond, — akkor, amikor neki mintegy isteni sugallat folytán az a gondolata támadt, hogy szigeti Győrffy Géza kir. pénzügyigazgató az a férfi, aki körünket a bukástól megmenteni és felvirágoztatni képes lesz. Az általa akkor azonnal egybehívott közgyűlés magáévá tette eszméjét, megválasztottuk szigeti Győrffy Gézát elnökünknek és azóta biztos léptekkel haladtunk, a boldogulás utján. Győrffy elnöksége előtt alapítványunk alig rúgtak 80 forintra, míg ma már a 4000 koronát is meghaladják. Utal a kör tagok nagy számára, országos versenyreinkre, vívókurzusainkra, a melyek nemcsak az egyesületnek alapították meg hírét, de a városnak is dicsére váltak. Meg van arról győződve, hogy Győrffyt senkisép pótolhatja és hogy Győrffy tekintélye, erélye, szakértelme és jóindulata nélkül az egyesület ismét vissza fog süllyedni előbbi jelentéktelenségébe. Győrffy személyisége nélkül, a kihez a zombori Sport-Egylet az örök hála kötelekei fűzik, nem is merne a jövő nagy feladataira vállalkozni. Indítványa az, hogy a közgyűlés fogadja ugyan el a lemondést, de válassza is meg újra és egyhangulag Győrffyt az egyesület elnökévé. A közgyűlésnek határozatát és érzelmeit pedig kiildőkönyvileg adják Győrffy tudomására.

A közgyűlés egyhangú lelkesedéssel tette Raisz Lajos indítványát magáévá.

Erre a jegyzőkönyv hitelesítésére Szűcs Károly pénzügyigazgató helyettes, dr. Gaál István, ügyvéd és

Valamennyien tapsolni kezdünk, de ekkor Simons hirtelen felállott, valami becsatnakérésfélét rebegett a lánynak, melyben homokról, napról és hírándulásról volt szó, amikkel önmagát vádolta; — aztán zavartan köszönt s mint aki dolgát befejezte, kivágott a hosszú homokföldnek s elietelt a szálló felé . . .

Mi eleintén nem értettük a dolognak ezt a kifejtődését s körülbelül egy órahosszal vártuk visszatértét. Akkor azonban kénytelenek voltunk belátni a várakozás hiabavalóságát.

Es Simont sohasem láttuk többé. A szállóbeli inas csak azt a felvilágosítást tudta adni róla, hogy lóraült s nyugat felé elvágatott.

Két nappal ezután egy mulatt flu levelet hozott Miss Jacksonnak. A többi között az is, hogy Simons Angliában egyszer csalódott egy leányban s akkor valami fogadalmat tett. Még az is állott a levélben, hogy akit egyszer megcsipelt a skorpió . . .

Hogy pedig mi lett a vége ennek a történetnek azt meg sem mondhatom, mert mi másnap északra utaztunk, valamennyien, a Jacksonleány kivételével. Ő egy nappal később szándékozott utrakelni.

dr. Alföldy Árpád küldettek ki, mire az elnök a közgyűlést berekesztette.

Nyomban a közgyűlés után Raisz Lajos vezetése alatt a következő tagokból álló küldöttség ment szigeti Győrffy Géza kir. tanácsos, pénzügyigazgatóhoz, hogy a közgyűlés határozatát vele közölje és hogy határozatának megmáltására felkérje: dr. Alföldy Árpád, Adzsics Milán, Blumenthal Miklós, Csávosi Lajos, dr. Gaál István, Henneberg, dr. Falcione Nándor, Juba Adolf, Frey, Kohut, Lallosovits György, Vuits, Koszternic József, pénzügyi segédtitkár, Láné Gyula, pénzügyi fogalmazó, Matzitz, dr. Pataj Sándor, Szücs Károly, pénzügyigazgató-helyettes, dr. Sághy Samu, Weidinger Lajos, Rásó, kir. törvényszéki albiró, Vass Ferenc, kir. pénzügyi fogalmazó és még többen. Győrffy a küldöttséget igen szívélyesen fogadta. Miután Raisz Lajos, a küldöttség vezetője igen szépszavakkal esetelte a kör tagjainak szeretetét és ragaszkodását, valamint Győrffy eddig elért sikereket és érdemeit, felkérte, hogy fogadja el újból az elnökséget.

Győrffy igen meghatóttan válaszolt és a küldöttség tagjainak lelkes éljenzése között jelentette ki, hogy az elnökséget bizonyos feltételek alatt újra elfogadja.

Hírek.

* **Kinevezés.** A m. kir. pénzügyminiszter Csorja Ignác bajai kir. adóhivatali tisztet a zsigói (Szilágy-megye) kir. adóhivatalhoz ellenőrré nevezte ki.

* **A zombori első magyar jótékony nőegyesület rózsáünnepélye.** A zombori magyar nőegyesület hétfőn tartotta meg rózsáünnepélyét a vasúti parkban. Az ünnepélynek nagy kárára voltak az eget egész nap majdnem teljesen eltűdők felhők. Folyton esőre állt az idő: Celsius 14 fokot mutatott; úgy este 6 órakor szíltál is egy kissé és így igazán csodának vehető, hogy olyan szép és változatot közönség jött össze. A park több pontján rózsasátrak voltak felállítva a melyek alatt a város legbájosabb hölgyei árultak virágokat. Volt czukraszda, is, a hol szintén a jótékony czélra történtek az eladások. Tíz óra körül a fiatalság tánczra kerekedett és vígadott a legnagyobb jókedvben és vígságban egész a reggeli órákig. Általános feltűnést keltett, hogy a mérnökök asztaltársasága: ez a jótékonyágáról híres társaság csakis legreggebb és legfiatalabb tagja által volt képviselve. A rózsáünnepélynek czélja, — a városi szegények javára rendezték — igazán megérdemelte volna, hogy a város asztaltársaságai valamennyien teljes létszámukkal vonultak volna ki a nőegyesület hölgyeinek szolgálatára.

* **Történelmi társulatunk vándorülés Bácsban.** A Bács-Bodrogh vármegyei történelmi társulat vándorülését folyó évi szeptember hónap Bács községében tartja meg. A társulat választmány a vándorülés végleges programját a következőkben állapította meg: 1. Elnöki megnyitó beszéd. Tartja: Czirfusz Ferenc elnök. 2. Felolvasás Erdújehelyi Menyhért. 3. Bács város közművelődési fontossága a középkorban, különös tekintettel Bács és Bodrogh megyékre. Fel-

olvassa: id. Frankl István. 4. Az 1500 és 1518-iki bácsi országgyűlésekről. Felolvasa: Kubinyi Viktor. 5. Bács város a török hódoltság korában. Felolvasa: Costa János. 6. Indítványok. 7. Elnöki zárászo. Déli egy órákig társas ebéd. Delután: a vár, törökfürdő, a régi megyeház megleltése. A részletes tárgysorozat csak később fog közöltetni.

* **Államsegély.** A vallás- és közoktatásügyi miniszter a bácsmegeyi történelmi társulatnak a zombori múzeum régiségtára gyarapítására 600 korona és a szabadkai közönyvtár és múzeumgyesületnek könyvtára és régiségtára gyarapítására 1200 korona államsegélyt utalványozott.

* **Műkedvelői előadás.** A zombori iparos ifjak önképző egyesülete által vasárnap este a városi színházban rendezett műkedvelői előadás minden tekintetben sikerült. Tóth Ede: Falurossza igen, szép előadásban került színre. A rendezés és kiállítás jó volt, a csoportozatok és jellemzők szépek voltak, nagy számú közönség jól mulatott és a szereplők mindegyikét megtapsolta. Bogdán Teréz k. a. Pjonom Rózsit igen szépen játszotta. Csengő hangja nem tévesztette el hatását. Erzsébet énekelte Bogdán Juliska k. a. Boriskának gyöngéd sz. mélyesítője volt Kovalovszky Berta k. a. (Bátki Teresi) élelnek, eleven kedélyvel játszott Angyal Juliska k. a. (Gonosznő) Ujkéry Erzi k. a. (Tarisznyásné), Nagy Annuska k. a. (Csapóné) és Lukits Amália k. a. (Sulyokné) egyenes egészítették ki az összájátékot. Ujkéry Antal, Göndör Sándor nehéz szerepét igen szépen játszotta meg. Kovalovszky István humorral játszotta meg Gonosz Pistát. Feledi Gáspár szerepében szép alakítást mutatott be Répits Balint. Úgyesen játszotta meg Lajos szerepét Klement Ignác. A kántor: Vits János, a cigánytrifolium: Jáger Ferenc, Geiringer Mór, a "Makhetes" koremsáros: Rosenfeld Sándor, az öreg paraszt: Dedis János, a csendbiztos: Weil Miksa, Jóska béres: Róth Ferenc és Cserebogár Jóska; Bruder János is megállták heiyüket. Előadás után táncmulatás volt a „Féher Hajó” szálló szesz-termeiben. Megjegyezzük itt még, hogy az előadás szép sikeréhez nagy része van a rendezőnek Beretity Lajos úrnak, aki a próbák vezetését és rendezését fáradhatlan buzgósággal teljesítette.

* **A zombori Kossuth-szobor bizottság közgyűlése.** A zombori „Kossuth Lajos” szoborbizottságnak alolított elnöke tisztelettel meghívja: az egyesületi tag urakat a folyó évi szeptember 8-án reggel 10 órakor a zombori önkéntes tűzoltóknak a Szent-György-téren létező őrskéi helyiségében megtartandó közgyűlésre. 1. Elnöki jelentés. 2. Husveth Károly pénztárosnak számadása az eddigi befolyt pénzről. 3. Három tagu számvizsgáló bizottság kiküldetése. 4. Indítvány arról, hogy az eddig befolyt csekély összeg vármegyének székhelyének Zombor városa szülőltjének Schveidel József aradi vértanunak emelendő egy szoborra akár a szülőházát megjelölő egy emléktáblára fordíttassék. A jelen meghívás kapcsában — tekintettel arra, hogy a kibocsátott 500 gyűjtőív közül mult évi október 31-ig csak 31 érkezett vissza, 469 darab tehát még mindig hiányzik. — Felhivatnak a gyűjtőív tartók, hogy a czimukre elküldött és kezelnél lévő gyűjtőíveket akár történt e azokra valamely adakozás akár nem? 1900. évi augusztus hó 15-ig alolított bizottsági elnöknek okvetlen beküldjék. Végül megemlítették, hogy a közgyűlés tekintet nélkül a megjelölt tagok számára határozatképes. Hazafüti üdvözlettel: Zomborban, 1900. évi július hó 10. Czeder János elnök.

* **Esküvő.** Molnár Fülöp ungvári mérnök a napokban vezette oltárelé Révész Mariska kasszonyt, néhai dr. Révész Benő, volt bajai járárosnak leányát.

* **Agonylőtt kis fiú.** Hegedüs János szabadkai sütő-legény egy revolvert vitt a puskaműveshez javítás végett. Mint-hogy a puskaműves nem volt otthon, felesége vette át a revolvert s azt a műhely asztalára letette. A házban lakó Kohn Sándorné is jelen volt s felvette a revolvert hogy megnézzze. Amint nézegette, elszült a revolver s a lővés a puskaműves 5 éves kis fiát érte, ki gyanútlanul ült a tornéczájtóban és szíven találva összerogyott.

* **Halálos szerencsétlenség.** Szveracz Miló bajnai lakós, Leblach János bajnai szállásán volt béres, folyó hó 5-én délelőtt a szénát rakta kazalba. A szénakazal már oly magas volt, hogy Szveracznak létrán kellett a kazal továbbemelését folytatnia, a mely foglalatossága közben, midőn már éppen a létra legfelső fogán állott az megfordult lábai alatt és Szveracz az egyszeműt elvesztve a körülbelül 3 ölnyi magasságból lezuhant és pedig oly szerencsétlenül, hogy nyakcsigolyája összetört és a szerencsétlen ember ott nyomban meg is halt.

* **Hymen.** Utry Máté Emil gajdobrai községi jegyző a napokban esküdött örök hűséget Bartsch Jolán kasszonynak néhai dr. Bartsch Samu bajai állami tanítóképezdei igazgató kedves leányának.

* **Hangverseny.** A Budapesten székelő „Bács-Bodroghmegeyi Kör” bajai tagjai, a bajai fiatalsággal karöltve, f. hó 14-én a „Nemzeti Szállóda” termeiben a kör jótékony alapja javára tánczszal egybekötött hangversenyt rendeznek. Kezdeté est 9 órakor. Számozott belépő-jegy előre váltva egy forint, a pénztárnál 1 firt 20 kr. Jegyek előre válthatók: Fischer Béla és Berndorfer Ede urak kereskedéseiben. Műsor: 1 Schubert: Marche militaire. Zongorán 4 kézre előadják Pajor Ilonka és Stern Margit úrhölgyek. 2. Tragédia a sorok között. Felolvasás. Tartja: Szilágyi Lajos ur. 3. a) Raff: Rigaudon. b) Chován: Hangulatkép. Zongorán előadja: Alföldy László ur. 4. a) Tarnay: Tragédiák. b) Alföldy László: Magyar dalok. Előadja: ifj. Késmárky Béla ur. 5. Pósa-Tarnay „Ezer év után,” melodráma. Előadja Pápay Pacher Antal ur. A zongorakíséretet Alföldy László ur látja el. A rendező bizottság élén Koller Imre dr. ur áll.

† **Halálozás.** Schmidt Géza dautovai káplán életének 29, papságának 6. évében folyó hó 1-én meghalt.

† **Halálozás.** Török Sándor tatabázi lelkész életének 52-ik s áldozárságának 25-ik évében meghalt.

* **Jóváhagyott alapszabályok.** A belügyminiszterium vezetésével megbízott miniszterelnök a vajszkabogyáni önkéntes tűzoltó-egylet alapszabályait a bemutatási záradékkal ellátta.

* **Agyongázolta a lova.** A szabadkai csendőrsparancsnoksághoz jelentés érkezett, hogy B. Almáson tgnnapelőtt Jankovics János 14 éves luv agyontaposta. A paraszt fia a mezőn legeltette a lovat és hátrára ült, de a ló valamitől megijedt és ledobta hátáról Jankovicsot, aki oly szerencsétlenül esett, hogy a ló lábai alá került, mely agyontaposta. A fia ott a helyszínen meghalt.

* **Névmagyarosítások.** Hopp Rezső zentai illetőségű, ugyanottani, lakos vezetéknevének Halmai, kiskuru Friedmann Lajos bajnai illetőségű, budapesti lakos vezetéknevének Bánocza kért átváltoztatása belügyminiszteri rendelettel, megengedtetett.

* **A hadtestparancsnok Szabadkán.** Lohkovicz Rudolf herceg hadtestparancsnok f. hó 16-ikán Szabadkára érkezés és szemlét tart az ott állomásozó közös hadsereg katonai főllőlt.

* **Szerencsétlenség.** A napnyugoti sugarokban szerencsétlenség tegnap ma délután Szabadkán. Antunovic Anna marokverő leányak az egyik kaszás kaszálás közben bokáját súlyosan megvágta. A sebesült leányt behozták a mentőkhöz, a kik bekötözték a sebet és bevitték a kórházba.

* **Pályázat.** A zentai főgimnáziumnál három tanári állásra (klaszika-filológia, latin-magy. történelem-földrajz) augusztus 10-ig lehet a folyamodásokat benyújtani.

* **Rakodczay Pál — tanító**
Rakodczay Pál Zombor néhai kitűnő színgazgatója, az a nagy idealista, a ki két budapesti házat áldozta a színészetnek. Szegény tanító volt valamikor, azután örökölt két házat és felcsoport színgazgatónak. Tisztább idealistája nem volt Kelemen László óta a magyar színészetnek. Évek hosszant járta sorra a vidéket, az operettekkel megmegtévezett izlésű vidéket és Shaksperet prédikálta a vidék ködmönös, zsinoros bélelés közönségének. Persze, hogy el kellett usznia ilyenformán a két háznak. Különböző jó maga is jelentékeny előadó művész volt, a ki a legnehezebb shakspereti szerepekben komoly stadium alapján oly alakításokat nyújtott a vidéknek, a minőket a fővárosban is ritkán látni. Az ő budai színészetnek is ő volt első apostola, a menyinyben ő nyitotta meg a dunaparti széljárás fabódét. Járt az országban mindenfelé, de mert az operett-személyzetére sohasem vetett nagy ügyet, sehol sem boldogult. Néhány év előtt vissza is vonult a direktorkodástól, majd belement megint s ezuttal azután vagyonának roncsai is eluszta rajta. A közoktatásügyi miniszter most a kapuvári állami polgári iskolához nevezte ki segédtanítónak. Hátha megint örököl két házat!

* **Államsegély.** A zentai községi iparostanoncizskola ez évi államsegélye fejében a keresk. miniszter 600 koronát küldött a városi tanácshoz.

* **Eljegyzés.** Mangh Gyula szolgabíróási tisztviselő eljegyezte Bicskei Péter b. topoljai földbirtokos leányát Mariskát.

* **Öngyilkos honvéd.** A szabadkai katonai kórház gyógytermében halálos sebekkel fekszik egy közhonvéd, aki tegnap délelőtti szolgálati fejezvével véget akart vetni életének. Beleznic János a neve, alsó Bácskának egyik falujából való. Már régóta tervezte az öngyilkosságot, több ízben meg is akadályozták már terveinek keresztülvitelében. Egy alkalommal borotvával akarta átmetnseni a nyakát, de bajtársai megakadályozták, máskor meg agyonlőni akarta magát, de egyik pajtása észrevette és kicsavarta kezéből a fegyvert. Föl jelentették az ezrednél, meg is intette főhadnagya, lelkére beszélt a legénynek, hogy ne szomorítsa el szegény szüleit, nincs neki itt olyan rossz dolga, hogy megölni kellene magát. Beleznic megfogadta a főhadnagya előtt, hogy nem tesz többé semmit, de mindhiába. Nem is a szolgálat nehézsége, vagy a bánásmód adta az öldöklő szerszámot annyiszor a kezébe, hanem egy kicsit hibbant elméjű volt a legény. Tegnap reggel mielőtt a legénység templomba ment, kismopolygott a laktanyából, magával vevő szolgálati fegyverét, a katonai lövöldének egyik kis házikója mellett megállott, a puskát tusát a földre tette, fölhozta a kakast, állát a cső végéhez tartva, lábával elsütötte a fegyvert. A manlicher-golyó az állkapcsát átúrta, a szájba hatolva alsó fogcsortát kitért, aztán az egyik szemét kiverte és

a homlokcsontján át hatolt kifelé. A lövés következtében a szerencsétlen ember nyomban összeesett. A lövés-zaj után, de meg már templomba is kellett volna menni, bajtársai keresni kezdték és meg is találták a már mondott helyen, nagy vértócsában. Az esetről azonnal értesítették a szolgálatot tevő tisztet és a honvéd főorvost, akik bevitték a legényt a kórházba, ahol most élet és halál között lebeg.

* **Meglőtt ügyvéd.** Erdekes pört tárgyalta ma, mint tudósítónk írja a szabadkai esküdtészek. A pört sok tekintetben hasonlít Nyuly Mihály esetéhez. Stoics Eutim moholi földműves ez év áprilisában kétszer rálőtt Raffay János ügyvédre. Mind a két golyó talált, de mint-hogy a golyó kisebbek voltak, mint a pisztoly csővé, egyik se sem volt veszedelmes. Stoics egy darab földet bírt birtében, de néhány rossz esztendő tönkretette s nem tudta az arendát megfizetni, mire minden vagyonát elárverelték. Kétségbeesésében revolyert vásárolt, hogy azzal agyonlője magát. De aztán mást gondolt és elment az ügyvédhez és követelte, hogy adja vissza neki a pénzt. Ezt a követelést az ügyvéd, természetesen, megtagadta, mire Stoics kétszer rálőtt. Az enyhítő körülmények tekintetbevételével mindössze hathónapi börtönrre ítélték a vádlottat.

* **A bácskai leány Hamburgban.** A szabadkai törvényszék fogházának — mint tudósítónk írja — érdekes lakója érkezett tegnap, fogházrőr hozta Bécsből, a hol letartóztatták. Bejánovics Mária a neve, feltűnő szépség s Hamburgban gyűlt meg a baja a törvénnyel. A fiatal lány, ki bács-csávolyi parasztszülők gyermeke, néhány évvel ezelőtt ment Hamburgba s ott elegáns megjelenésével és kültekezésével csakhamar feltűnt s nagy ismeretsegre tett szert. Női divatüzletet nyitott, de hamarosan csődbe jutott. Ekkor Bejánovics Mária azonban egyet gondolt s megszökött Hamburgból. Hosszu kalandozás után Bécsbe került, a hol elfogták és a szabadkai törvényszék fogházába szállították.

* **Baja közgyűlése.** Baja város szombatot tartotta közgyűlést Schmausz Endre főspán elnöklése mellett. Napirend előtt megbízták Hegedűs polgármestert, hogy Széll Kálmán miniszterelnök útján fejezze ki a város szerencsekívánait Ferencz Ferdinánd trónörökösnek házassága alkalmából. A napirendre átérve, a polgármesteri jelentés tudomásul vétele után határozata ment, hogy a város csatlakozik a pestmegyei sárközi ármentesítő társulatnak fizetnek az érdekeltek hat holdankint 20 fillért, összesen 680 koronát. A város ad egyszersmindenkorra tízezer koronát. Ennek fejében fentartja a társulat a meglévő és kitépitett rédműveket. Ezután tárgyalásra került Szilágyi vármegye közönségének átírata az 1903-ban lejáró vámszerződések megváltoztatása tárgyában (az olasz borokra magasabb vámokot kér) a képviselőházhoz intézett följeljesztésének pártolása iránt. Baja város pártolólaj járult az átíratához és hasonló szellemű följeljesztést küld a képviselőházhoz. A Munkácsy Mihálynak emelendő emlékszóborra kétszáz koronát szavazott meg a közgyűlés, egyben elhatározták, hogy ugyanerre a célra a város közönségénél gyűjtést indít. Dr. Ladányi Mór kórházi igazgató-főorvos fizetését évi négy száz koronával fölemelték és minthogy a kórház 3 év óta kózkórház jellegű, Ladányi főorvos az elmúlt 3 évre 900 korona jutalmidjat kap. Az elhunyt Drescher Ede nyugalmazott polgármester özvegyének megzavazott a közgyűlés évi 960 koronávali nyugdíjat.

* **A ragadós állati betegség állása** Bács-Bodrog vármegyében június 24-én. Veszétség: apatini j. Prig-

levicza Szent-Iván 1 u., Szonta 1 u., bajjai j. Borsod 1., kulai j. Bács-Kula 1., Új-Verbász 1 u., németpalánki j. Wekerlefalva 1 u., óbecsei j. Óbecse 1 u., titeli j. Mosorin 1 u. újvidéki j. Kulpin 1 u., zsabylai j. Zsabyla 1 u. Takonykór és bőrféreg: bácsalmási j. Bácsalmás 1 u., bajai j. Bács-Monostor 1 u. óbecsei j. Bácsföldvár 1 u. titeli j. Gardinoveze 1 u. topoljai j. Bajsa 1 u., Kis-Hegy 1 u. zsabylai j. Csurogh 1 u. Rühkór: kulai j. Kis-Kér 1 u., óbecsei j. Bács-Földvár 1 u., Petrovoszellő 1 u. topoljai j. Kis-Hegy 1 u. titeli j. Mosorin 1 u. Sertésorban: bajai j. Rigycza 8 u. Sertésvész: bácsalmási j. Bács-Almás 7 u., Rém 1 p. topoljai j. Bajsa 1 m. O-Moravica 1 m., újvidéki j. O-Kér 1 u., Petrovác 1 u., Temerin 6 u. zombori j. Bezdán 4 u. Nemes-Militics 10 u., zsabylai j. Nádaly 1 u. Zenta v. 7.

(X) Valódi francia gummy és halhólyag tucatzja 80 krtól 4 frt-ig, **Engel Mór** uri-divatárúk raktárában Zomborban

(X) **Meidinger kályha** megvételre keresetik.

(X) **Arcc szépség ápolására** legalkalmasabb a szakteintélyek által minden börtisztatlanság ellen kitűnő hatásúnak elismert Királynő arcczeréje. Ezen szer zsirtalan s ment minden maró alkotórésztől, feltűnő hatása már az első használatnál nyilvánul. Egyedül védi a gyönyörű leányt a beteges veszedelmességét és fájdalomosságát mérsékelte. — Van szerénsem önökkel tudatni, írja, hogy a Dr. Williams-féle Pink-pilula igen jó eredményt gyakorolt reám. Asztmatikus vagyok, s csak nagyon nehezen tudtam lélegzetet venni. Lehetetlen volt éjjel fekdőnem és aludnom, a mi nagyon kimerített. Ma sokkal jobban vagyok, s miután látom mily jó eredményt értem el, remélem hogy teljesen is meg fogok gyógyulni s a Pink-pilulák használatát folytatom. E pilulák, melyek ma általánosan jó hírnek örvendenek, a vér helyreállítására kitűnőek. A vérkeringést szabályozzák, és az egész szervezet működését rendszerezik. Visszaadják a szervezet elvesztett erejét és meggyógyítják az elgyöngülést vagy a vér tisztatlansága által létrejött betegségeket. Ily módon legyőzhető a vérszegénység, sárgaság, reuma, az idegbetegségek, az angorkór és a gyermeknél a vitus táncz. Kapható minden gyógyszerertárban, valamint a magyarországi fórtárban Török József gyógyszerésznél, Budapest, Király-utca 12. doboza 1 frt 75 kr-ért, vagy 6 doboz 9 frt-ért.

(X) **Szenzáció Bécshereken.** E város egyik lakója, Braun Péter ur különösen érdekes levélben tanúságot tesz meglepődöttségéről. Sokáig fájdalmas beteg ég áldozata volt és oly szerencsés volt, hogy abból ha nem is gyógyult ki teljesen, de legalább a betegség veszedelmességét és fájdalomosságát mérsékelte. — Van szerénsem önökkel tudatni, írja, hogy a Dr. Williams-féle Pink-pilula igen jó eredményt gyakorolt reám. Asztmatikus vagyok, s csak nagyon nehezen tudtam lélegzetet venni. Lehetetlen volt éjjel fekdőnem és aludnom, a mi nagyon kimerített. Ma sokkal jobban vagyok, s miután látom mily jó eredményt értem el, remélem hogy teljesen is meg fogok gyógyulni s a Pink-pilulák használatát folytatom. E pilulák, melyek ma általánosan jó hírnek örvendenek, a vér helyreállítására kitűnőek. A vérkeringést szabályozzák, és az egész szervezet működését rendszerezik. Visszaadják a szervezet elvesztett erejét és meggyógyítják az elgyöngülést vagy a vér tisztatlansága által létrejött betegségeket. Ily módon legyőzhető a vérszegénység, sárgaság, reuma, az idegbetegségek, az angorkór és a gyermeknél a vitus táncz. Kapható minden gyógyszerertárban, valamint a magyarországi fórtárban Török József gyógyszerésznél, Budapest, Király-utca 12. doboza 1 frt 75 kr-ért, vagy 6 doboz 9 frt-ért.

Levelezés.

Apatini levél.*)

Tekintetes Szerkesztő Úr!

Apatin, 1900. július 8.

Népies mondással élve: Há! mégis kicsaltam a medvét az odújából! Szerénytelen, névtelen és nagyon gyenge medvét bár, de medvének ez is medve.—

*) A Z. és V. 53. számában közöltük az apatini elemi iskola tantestületének választását az 51. számban V. aláírásal megjelent cikkre. Fenti czím alatt közöltük kitűnő munkatársunknak: Neuser Arminnak levelet. Magunk részéről csak azt jegyezzük meg, hogy teljesen magunkévá tesszük Neuser úrnak minden egyes kijelentését. — (A szerkesztőség)

Nem nevelés-e az, ha valaki azt írja, hogy az elemi iskolákban a tanítási eredmény, két-három kivétellel (mely alatt esetleg több is érthető) nagyon meddő (és nem rossz) volt és erre egynehány tanító rohan az igazgatóhoz, kérve őt, hogy ezt czáfolja meg: a tanító testület szent nevében?

Az igazgató erre nagy tudósan megpödrli a tanítási dicsőségekben megöszült bajuszát, köhint egy-kettőt és felel:

— No, a tanítótestület szent nevében, megteszem. Tudják mit? Irjanak esetleg önök egy cikket! Majd ha kész lesz, le-másolom és elküldöm az „igazságérzet“ szintén szent nevében az illető újságnak. De aztán jól mondják meg annak a „zsidógyerek“-nek!

— Meglesz minden, — ez a felet. —

A cikket megírják és elküldik a tekintetes szerkesztő úrnak.

Ez az egy-nehány sor a története annak, hogy becses lapjának a múlt héten megjelent csütörtöki számában „az apatini tanítótestület“ felel június 28-án megjelent levelemre.

Mindenekelőtt kijelentem, hogy a meglátnod levelem sem utcazi, sem korcsmai pletykából nem származik, annál kevésbbé, mivel soha (értsék meg) soha! korcsmában „állandóan“, reggelig vagy másnap délig nem tartózkodom, mivel nem vagyok hajlandó reggelig felbuzve az utczán zenével magam kísérteni, sem pedig vig danolással a még, vagy a már alvókat álmukból felriasztani. Ne higyjék kérem, hogy az czélzás akar lenni! Ne! Isten ments!

Hanem igenis a kérdéses „kritiká“-t becsületes, őszinte iskolaszéki tagoktól hallottam, illetőleg annak jogos voltáról személyesen meggyőződtem.

Hogy ezt példával illusztrálva, bebizonyítsam, íme:

Az összes elemi iskolában sem mutatták meg a törvényesen előírt írásbeli dolgozatokat. Miért? Mert nem voltak. Úgy-e ez igaz és általános szabály?

Lássák még ezt is tudom. Biztosítom önöket, hogy ezt kitünő információ alapján tudtam meg. Sőt még azt is, hogy az utolsó iskolaszéki gyűlésen megbotránkozással hallgatták meg az elnök jelentését ebben az ügyben.

A jelen volt igazgató erre azt felelte, hogy ők — a tanítók közösen tárgyalták az írásbeli dolgozatok fontosságát és elhátározták, hogy ezeket mellőzik.

Dicső és okos egy felelet ez, de még törvényes is!

Ajánlom olvasásra a vallás és közokt. miniszteriumnak, az 1868. évi XXXVIII. t. cz. értelmében, 1877. augusztus 26-án 21.678. sz. a. kelt és kiadott „tanterv a népiskolák számára“ czimű rendeletét! Ezzel kapcsolatosan a tanítókra alkalmazandó 1876. évi XXVIII. t. cz.-t.

Ebből megláthatják, mit cselekedtek és mindjárt ennek esetleges következményeit is tanulmányozhatják.

De hadd lássuk az iskolaszéki elnök indítványait:

„Az idei vizsgák eredménye“ — így írja le a tanítótestület az elnök indítványát — „általában véve szépnek, jónak mondható, miért is indítványozza, hogy az

iskolaszék e felett megelégedését fejez ki a tanítótestületnek“.

Ha a tanítótestület írja, hogy ezt az elnök így mondta, hiszem.

De beszéljünk arról, hogy mit mondott az elnök az indítványt megelőzőleg, mert talán igen feledékeny a tanítótestület.

Többek között elmondta, hogy sajnálattal meggyőződött arról, hogy egy iskolában egy tantárgyat nem is tanítottak; valamennyi iskolában az írásbeli dolgozatok hiányoztak; számtanból az eredmény egy-két iskolában gyenge volt (ezt példával is illusztrálta); végre azt, hogy az igazgató nem gyakorolta a kellő felügyeletet. Utóbbi következtetés az előbbiekből.

Megálljunk csak és alkalmazkodjunk a törvényhez!

Nézük meg a v. és k. miniszternek 1876. szeptember 2-án kelt 20311. sz. rendeletével kiadott utasítást!

A 47. §. B.) pontja az igazgató tanítóról így szól:

3. „Az osztálytanítók rendtartási és fegyelmi eljárása felett, a tanítói tekintély megsértése nélkül, örökös; őket mulasztásaik esetén kötelességeik teljesítésére figyelmezteti s ha az eredménytelen lenne, az ügyet először a tanítói tanácskozmány, sikertelenség esetén az iskolaszék elé terjeszti.“

Tehát az igazgató ezeket almulasztotta. Képez ez vétséget?

Íme az 1875. évi XXVIII. t. cz. 7. §-a 3. pontjának 2. kikézdése:

„A tanító hivatali vétséget követ el: hanyagság, a növényekkelkel durva bánásmód által s általában a törvényben vagy azon alapuló rendeletben kiszabott hivatalos kötelességének akár mulasztással, akár más módon megsértése által.“

Ezeket az elnök egybefoglalta és az ílés végén kijelentette, hogy a tanítási eredmény szép volt.

Vessük még hozzá a némely tantár gyakból silány eredményt felmutatottakat. Ugy-e bár szép és jó eredmény volt?

Persze a cikkező nem tudja, hogy mi a hivatalos szép és jó. Ha nem tudja mi az, megírom.

Ez kérem olyan dicsőret, mely itt annyit jelent, hogy ha nincs jobb: ez is jó és azt, hogy sajnáljuk ezt az eredményt a jegyzőkönyvbe venni, mert a gyűlés elején ügyis megtudták a tanítók a véleményünket.

Azt hiszem elég ebből.

Most csak áttérek a cikk személyeskedő részére: a „zsidógyerek“-re.

Hogy zsidó vagyok, arra örökké büszke leszek. Hogy még gyerekkorban vagyok, arról én nem tehetek, az idő ezt pótolni fogja. De hogy a szikkező tanító (mert nem hiszem, hogy az egész tanítótestület megbizta volna az illető tanítót olyan nagyon alacsony szellemi nivón álló, ocsmány cikk írásával) már ismét gyerekkorban, van, annak feltétlen következménye az, hogy nemskóra csecsemőszeszírja cikkeit.

Ilyen a népnevelés! Nem népnevelés, hanem néptanítónevelési intézet kell Apatinnak.

Végre azt is megírom, hogy életemben 1898-ban öt tárczát írtam a „Bácskának“. Ezek közül az első (amely a legelső

tárczám volt) nem jelent meg, a többi négyet esetleg az cikkező nálam megtekintheti a „Bácska“ hetilap hasábjaiában.

Latin mondással fejezem be én is leveletemet. Vésse ezt jól a fejébe az illető cikkező. Gondoljon a „zsidógyerek“ idézette mondásra:

„Quod licet Jovi, non licet bovi.“ És arra, hogy ha jobb, okosabb cikkeket nem tud írni, mondjon le a cikkirásról — örökre.

Jelen alkalommal kijelentem azt is, hogy a budapesti lapokban a magyar nyelv elfelejtett tanításáról megjelent hírhez semmi közöm, azt nem én írtam, mivel a „M. T. J.“ és O. É., úgy a „Független Hirmondó“ cz. könyvomatnak már egy éve, hogy munkatársra nem vagyok.

Fogadja a tekintetes szerkesztő úr jelen levelem közléséért előre is őszinte köszönetemet és hálámat, melylyel vagyok hű munkatárs.

Neuser Ármin,
a „zsidógyerek“

Ó-Becséről.

Ó-Becse, 1900. július hó 10.

(Beigatás. — Ezek a szegényeknek. — Plébánia szétválasztás.)

Ó-Becsen alig van száz protestáns család, de azért kitartásukkal sikerült templomot építeniük és már papot is választottak, a kinek beigatása vasárnap volt. A hitközség megalakítása és a templom felépítése körül elévülhetetlen érdemeket szerzett Szegő F. Adolf jelenleg szabadkai postafőnök, a ki végellen kitartással gyűjtött, agitált, míg nem a templom íme áll. A hitközség Ritter István választotta meg lelkészeül, a kit vasárnap vezettek be ünnepélyesen hivatalába. A beigatás Korossy szabadkai lelkész és Róth Béla ó-verbázi lelkész végezte. Délben a »Vadászkürt« szállodában ebéd volt, a melyen pohárköszöntőt mondtak: Szmik Gyula, Korossy, Csupor Gyula, dr. Szász, Ritter stb.

Az óbecsei gubó beváltó allomáson a gubók beváltása az idén igen szép eredményt mutat. A beváltó hivatal 2968 termelőtől beváltott gubóért kifizetett az adóhivatal utján 81 ezer 600 koronát. Egy-egy termelőre több mint 30 korona jut. Lényeges a dologban, hogy e szép összeget a legszegényebb néposztály kapja és olyan munkájáért, a mi minden befektetést és nehezebb munkarót kívánna. Valóban áldás a selyem tenyésztés az alsóbb néposztályra, mert ezzel észrevétlenül szerez annyit, a miből adóját, felruházkodását fedezi. Azért minden községnek erkölcsi kötelessége, hogy a selyemtenyésztést támogassa, lehetővé tegye. Ehhez pedig az első és fő feladat az eperfa tenyésztés. Az országutakat, az utcákat mindenfelé eperfával kellene beültetni, sőt helyes volna egyes portmentesebb helyeken eperfa sövényt huzni, a mely bőven és könnyen hozzáférhetően adná az eperfa levelet . . .

Nagy jelentőségű kérdés foglalkoztatja most az óbecsei róm. kath. hit-

községet. Fonyó Pál plébános eltávolításával megüresedett plébánia betöltése, illetve a plébániának ketté választása foglalkoztatja most a katolikusokat.

A hitközség legutóbb tartott népes közgyűlésén hozott is erre nézve határozatot, a mely most a felsőbbség elbírásától, jóváhagyásából függ.

A külvárosi közönség egy régi vágya beteljesítéséhez közeleg. A közel öt ezernyi r. kath. magyarság az alsóvároson régóta vágyakozik külön templom és plébános után, hogy lelki szükségletében teljesebb kielégítést nyerhessenek.

De bátran állíthatjuk, hogy ez nemcsak a külvárosiak, hanem az egész négyközség oszdtalan óhaja is, a mi bizonyít az a tény, hogy évek óta úgy a politikai község, mint a volt rk. egyháztanács és hitközség is felváltva foglalkoztak a kérdés mikénti megoldásával.

Vasárnap a hitközség népes képviselete teljesen egy véleményen volt a második plébánia felállításában, csak a kivételre nézve oszdtak meg a nézetek.

Csak örömmel jelezhetjük, hogy a plébánia ketté választása határozattal emeltetett és így a külvárosiak óhaja, legalább részben ki lesz elégítve. Tagadhatatlan azonban, hogy csak úgy lett volna helyes és teljes a határozat, ha a hitközségi képviselet előzőleg vagy legalább egyidejűleg gondoskodott volna alkalmas módokról, megfelelő eszközökről a templom felépítésére is. Mert végre az iskola terme elédig is a legnagyobb egészségügyi és tanítási karral használtatott ideiglenes imaházul, arról kevésbé szolgálhat arra, ha két papja lesz a külvárosnak. Meg ezután előbb templomot, ezután bele papot!

De a legnagyobb tulbuzgóságot abban látjuk, hogy a hitközség a külvárosi templomot és plébániát teljesen a saját erejéből, teljesen készpénz- és értéktökeijéből akarja felállítani és fenntartani, a mi a példátlan túlszereztetésére vezet.

A templom nyilvánvalóan középület a község plébánosa pedig közhivatalnok. Mindenütt úgy van széles Magyarországon, hogy ha új templomot épít, ha új elkésztséget állít egy város, annak felállításához és fenntartásához hozzá is járul.

Ugy volt és úgy van Ó-Becsén is. Ha kellett egy új népiskola, akár szerb gör. kel., akár róm. kath. vajjon nem a község állította-e fel az épületet, nem a község fizette-e a tanítót? Ha egy óvodát állítunk föl, ki tartja azt főn, ki fizeti az óvodót?

Az eddigi szerb, vagy kath. plébánosok javadalmát ki adta? Ugyebár a község vagy mondjuk a közbirtokosság.

Méltányos tehát, ha népesedés, szaporodás és terjeszkedés szüksége úgy kívánja, hogy templom épüljön akkor, a miként az új iskolákat, úgy az új

templomot és járulékait is a közlekoság bevonásával állítsuk föl.

Ha eddig így volt, legyen úgy most és jövőben is! Vagy kinek jutott volna eszébe eddig azt mondani, hogy van a szerb és kath. hitközségnek elég alapjuk, elég pénzük, fizessék azok a hitközlőket stb.

De méltányos a politikai község hozzájárulását követelni azért is, mert nyilvánvaló, hogy a felekezetek segélyezése nem helyes arányon nyugszik. A községi költségvetés szerint a gör. kel. és a rkath. egyház teljesen egyenlő 3-3 ezer ft) hozzájárulást kap, holott közludomásu dolog, hogy kétszer annyi a római katolikusok. Tehát nem lehet jogtalan a követelés, ha arányosan, úgy mint a többi felekezetek is lélekarány után, többet követel a rkath. egyház a politikai községtől.

Mi részünkről tehát — egyedül a részrehajlatlan közügy érdekében — a hitközség képviselete veszedelmes tulbuzgóságának tartjuk azt az eljárást, a mely szerint a hitközség, pénzforszájának majdnem teljes kimerítésével akarja megvalósítani a feltétlenül szükséges és szl. czélt: a külvárosi parochia szerveztését.

Veszedelmes lehet ez a jövőbe való nem tekintés, és ez a tul önbizalom pár év múlva úgy bosszulhatja meg magát, hogy a hitközség kénytelen lesz kivélni a párbért vagy a hitközségi külön adót, a mitől pedig mindenki jótörzik.

Ha még nem késő úgy javítsa meg a hitközség tulbuzgóságát! . . .

A másik nagy hiba az, hogy az érdekeltek, a papok folyton csak a plébános fizetés megállapításán és az állások szerveztésén nyargalnak. Nekik csak a plébánosi fizetés kell, de arról a gyűlésen egy szót sem ejtettek, hogy vajjon mi lesz a templom építéssel. Pedig sürgösebb volna a templom építés, azután is ráérnének a plébánosi állás szerveztésével.

Azért helyeselni lehet Szücs János hitközségi képviseelőnek amaz indítványát, hogy a ketté osztott plébánia jövedelmenek a külvárosra eső része tökesítessék az építendő templom javára és ha a templom meg lesz, akkor csak töltsék be a kültéri plébánia.

Az egész város érdekekkel várja ez ügyben most a koloccai érsek döntését.

R. I.

Ó-sztapári levél.

Ó-Sztapár, 1900. évi július hó 7-én.

Tekintes Szerkesztő úr! Becses lapjának rendes olvasója vagyok és így tapasztaltam, hogy jogos és alapos felszólalásoknak lapjában helyt enged; ugyanazért bátorkodom arra kérni t. Szerkesztő urat, hogy az alábbi közügybe vágó felszólalásomat közre tenni sziveskedjék:

A mezőgazdaságról és mezőrendőrsegről szóló 1894. évi XI. t. cz. élelbelépte alkalmából minden község köteles volt a határ őrzetére arra alkalmas mezőreket alkalmazni.

Minthogy ezen intézkedés új terhek-

kel járt, megynkben az alispán urnak böles intézkedése folytán a földbirtokosok ezen újabb terhek viseléséből meglettek imélve az által, hogy a mezőri teendőket ellátásával a községi rendőrség lett megbizva. Ezen intézkedés folytán községünkben is a mezőrendőr szolgálatot 7 mond hét községi rendőr mindaddig tényleg ellátta, míg elükön arra alkalmas vezető állott; de amióta (és annak már 3 éve van) a jelenlegi rendőrzetel áll elükön, aki mellesleg legyen mondva másutt még közőrendőrnek se türelnek meg, mert a hivatalos magyar nyelvet se szóban se írásban nem bírja — azóta olyan állapotok vannak, hogy a kurta pásztorok falkáikkal keresztül kasul járnak a vetéseket anélkül, hogy a rendőrség csak példakép bármelyikét is mezőrendőri kihágás miatt feljelentette volna.

Bocsánat, mert igen is volt eset, hogy az utcán talált libákat két avagy három szuronyos rendőr fogta közre és úgy hajította a község házához. Epen így utrendőri kihágásért elég feljelentés tételik az országúton legelőzve talált szegény ló tulajdonos ellen. Ezekben az esetekben tényleg kár nincsen. Arra azonban hogy a számtalan és erőszakos mezei kártevő ellen bármikor is feljelentés tett legyen téve, arra még nem volt eset.

Minthogy a kisbirtokosok már 3 év óta 7 közs. rendőr daczára a mezőkaroktól illetve a kurta pásztorok garázdálkodása ellen megvédve nincsenek, törvény adta jognál fogva ráér a mező év óta szervezkednek és magán örök alkalmaznak, hogy véres verejékekkel megmivelt földeskeiken a természet bár némileg maguknak biztosíthatassák.

Ezen kényszerhelyzet folytán, de jogos alapon nyugvó eljárásukkal az illető kisbirtokosok egy a községi elojáróság, valamint a községi rendőrzetel urnak a haragját magukra vonták, minek következténye az lett, hogy a községi kupak tanács az érdemudus rendőrzetelét egyetemben kézzel lábbal azon fáradozik az apatini főszolgabirosnál, hogy valamennyi magánór elcsapattassák; a mi kéttel, hogy sikerülri fog, mert bárkinek is jogában áll saját költségén magáncsösztt alkalmazni és magát a mező károsodásoktól megvédeni. Azt hiszem, hogy ebben az apatini járási főszolgabíró ur is velem egy véleményben var akkor mid én tudommal már f. évi tavasz óta huzodó ügyben még eddig érdemlegesen nem intézkedett és bizom abban is, hogy a ködées jogtalan kérelmet annak idején alaposan vissza fogja utasítani.

De egyuttal azt is jogosan elvárjuk a főszolgabíró urtól, hogy a jelenlegi rendőrzetelét mint arra állására teljesen alkalmatlan egyént — rövid időn belül állásától elfogja mozdítani mert azzal nemcsak a köztügynek, de különösen a községi rendőrség hasznos intézténye jól felfogott érdekének is felette nagy szolgálatot tenne.

Sztapáraz.

Közgazdaság.

A szőlők veszedelme.

A folyó év gazdasági csapásait teltezi az a sok gombabetegség, a minék terjedését évek óta nem tapasztalt mérvben fokozta esős, hűvös időjárásunk. Különösen a szőlő peronosporája terjed rohamosan, úgy hogy vidékek szüretét fejegeti pusztulással. Az utóbbi kedvező évek folytán az idén lauhány védekeztek termelőink, nem igen véve észre, hogy rézgálicz-keveréket az első permetezés után bíony lemosta az eső és sok helyen másodszor maig sem permeteztek. A kár már nagy de erőlyes védekezéssel még sok megmenthető. A mai kritikus idők legjobb védekező szere, a peronospora ellen a dr. Aschenbrand-féle „bordói-por”, mely biztos hatású, könnyű kezelésű és óriási előnye, hogy a permetezés után röglön a szőlő levelére tapad, a védekezést még ily változó időben is feltétlen biztossá teszi, a mennyiben az eső le nem mosza. Ily kritikus időkben, mint a mostaniak a dr. Aschenbrand-féle „bordói-por” 2%-os oldatot használjunk vagyis vegyünk egy hl. vizre két kilogrammot. A „bordói-por” gyors felhasználásával még sokat megmenthetnek a magyar szőlőtermelők idei szüretükből. A dr. Aschenbrand-féle „bordói-por” ára kilogrammonként 5 kg. csomagban 80 fillér, 10 kg. csomagban 80 fillér; 50 kg. zsákban 76 fillér. Megrendelhető a „Borászati Lapok” kiadóhivatalában Budapest (Köztelek), a „Magyar Mezőgazdák Szövetkezeténél” Budapest (Alkotmány-utca 31. sz.) és a vidéki megbízottaknál. — Ne mulasszák el a szőlősgazdák a hasznos szernek minél gyorsabb alkalmazását.

Irodalom.

- *Marcali Henrik* külön tudósunk szerkesztésében megjelenő Nagy Képes Világtörténet IV. kötete hagyta most el a sajtót. A kötet a második nagy résznek, a középkornak első kötete, s a népvándorlás korával és az iszlámmal foglalkozik. A népvándorlás történetét egy jönevűt akadémikus írta, az ismert író, Borovszky Samu dr. írta, széleskörű tanulmányok alapján. Borovszky — mint az Előszóban maga írja — már vagy húsz éve foglalkozik a történettudománnyal, és pedig különösen a népvándorlás korával. E nagy művében eddig szétszórtan megjelent kisebb tanulmányait is összefoglalja, s a gazdag anyagot áttekinthető módon csoportosítja. Különös előnye a könyvnek kellemes, vonzó stílusa és a sok szép illusztráció, melyek elárasszák a 680 oldalnyi könyvet. A szövegekben kívül van 100 külön melléklet is van benne, a leghíresebb sírleletek, múzeumok őskori emlékei, fontos oklevelek, codeluxok érdekes lapjainak másolatai stb. Az utóbbiánál a szöveg latin olvasása és magyar fordítása is ott van hártalapon. Külön is meg kell dicserünk a ritka szép színes képeket. Minthogy a népvándorlás hullámai mind átcsapódtak hazánkban, természetes, hogy a könyv tele van magya. vonatkozással. Goldziher Ignác, a nagyhirű orientalista, ugyane kötetben remek kis esszét nyújt az iszlámról. E cikk alighanem idegen nyelveken is meg fog jelenni, mert Goldzihernek még minden munkáját lefordították angolra és németre. Ebben az esszében pedig széleskörű szakmunkáinak összefoglalását nyújtja. — A kötet ára diszkotésben csak 8 frt. Kapható — részlettelzésre is — Révai Testvérek Irod. Int. Részvénytársaságnál, (Budapest, Üllői-ut 18.) s minden hazai könyvkereskedésben.

— Az „*Általános Zenészeti Lexikon*”, encyklopaediai kézikönyv II. kiadásának I-ső füzetje megjelent. E műben főltalálhatók a zenetudomány legszükségesebb ismeretei; a hazai és külföldi zenészek, zeneírók, zeneszerzők, kitünőbb zenekedvelők, hangszerkészítők stb. rövidre szabott élet- vagy ismertetőrajzai; továbbá a hangszernek ismertetőrajzai; továbbá a hangszeresek ismertetése s a zenében gyakran előforduló idegen szavak magyarázata. Szerkesztette és írta Ságth József, a „Zenelap” szerkesztője. A mű 20—22 füzetből fog állani. Egy-egy füzet ára 30 kr. (60 fillér); de ha négy füzetre történik az előfizetés, úgy 1 frt (2 korona) küldendő be az „Általános Zenészeti Lexikon” szerkesztőségé és kiadóhivatalába, Budapest, VIII. Baross utca 81. II. em. 20.

Felcélós szerkesztő: **Dr. Alföldy Árpád** ügyvéd.

Kiadó-laptulajdonos: **Oblát Károly.**

Hirdetések

felvétetnek
legolcsóbb árak mellett
lapunk

kiadó-
hivatalában.

Hallatlan

167 drb csak 4 kor. 20 filléért

1 remek aranyozott óra (3 éves jótállás) aranyozott lánczsal, 1 jöminőségű bőr-péncz léreza, 1 szép urigűrű imitált drágakövel, 1 igen finom zsebcs finom angol aczéllél, 1 nyakkendő-tű Smirnikkövel, 1 garnitura double-kézélő és inggombok, 1 zseb-toilette-tűkőr, 5 remek tréfás tárgyak, melyek nagy kuczagást idéznek elő, 1 szép nickel íróeszköz, 3 angol levelezőtárgy, 1 elegáns párizsi női-nyaktű, 1 pár bouton szimili-brilánsból nagyon hasonlatos, 140 drb különféle házi-eszközök. Ezen 167 szép darab az órával együtt, mely magában megéri a pénzt, 4 korona 20 fillér póstatánvét mellett csak rövid ideig kaphatók

Waarkanhaus P. Lust,

Krakau, Postfach 36,

Nem tetszőt azonnal visszavéteik.

Nyilttér.®)

Cement-kertitámaszok

elpusztíthatlan, praktikus, szép és nem drágább mint a cserla, vagy akác-támaszok azért a jövő „**kerti-támasza.**“

Valamennyi szőlőtulajdonost és kertbarátot meghívom ezen Magyarországon egyedüli és mindenféle nagyságban és fajttában készített **kertikerítés-támaszok** megtekintésére.

Az anyagok, melyek a támaszok elkészítésére szolgálnak: homok, kavics, egy vékony vaspálcza és a jó tulajdonságaival ismert becsesni portlant cement.

Ezeket a kerítés-támaszokat ki-kí ott-hon vagy szőlőjében maga állíthatja elő. Minthogy azonban minden látogató meggyőződést szerezzen arról, hogy a támaszok minden lajkus munkás által, minden előzetes gyakorlat nélkül állíthatók elő — minden látogató szeme előtt munkásom által egy ilyen támasz állíttatik elő — Ajánlom tehát minden kere. tulajdonosnak, akinek sándéka van kerjében kerítés állítani, a fáradságot nem sajnálni hogy meghívásomat igénybe vegye. Kívánatra küldök bárkinek utasítást, mely szerint minden akadály nélkül dolgozhatnak, ugyszintén küldök mintákat a beszerzési aron, utánvét mellett.

Ezen sorok közzétételével nem hajhászok haszon után, hanem csakis közszolgálatot óhajtok ezek nyilvánossá tételével tenni.

Teljes tisztelettel

Raichl F. W.

ce-ment-műkö-gyár, Uj-Palánka.

* Ezen rovatért nem felel a szerk.

Schneider-féle Páfrány-tokocsokkák (Galandó-elhajító.)

Millió embernek szer visszaadta egészségét
Kik galandófelegben és gyomorbanban szenvednek.

Pántlikagliszta fejestől, a páfránytokocsokkák által fájdalom nélküli jótállás mellett, s az leg-rövidebb idő alatt (6 perc, alatt) teljesen elhajtatik Ezen kitűnő gyógyszer, fájdalom nélküli gyors és biztos eredményeért jótállás nyújtatik. Nem árt, ha pántlikagliszta féreg nincs is jelen. — Az elektro megjelölendő. —

Tűrvényesen védve. Egy e dotti dobos pontos használati utasítással a bels és külföldi részére 4 frt postai utánvéttel vagy 3.50 előre való be- küldésével. A pántlikagliszta tünetei a következők: Az arez hal-

ványaságra, hágyadt tekintet, kék szemkarikák, lesoványulás, elnyálkásodás, bevont nyelv, emésztési hielenség, évszagtalanúság felváltva mohó évszagtallyal gyakori rosszul ét vagy éppen ájulások s szédülés főleg éhgyomornál, egy gombolyag felszállása egész a r. akig, nyál-sz. gyöngylenés, a test megdagadása, gyomorav, gyomorhív, gyakori felbőgés, beigóros, hengergetes, hullánerűtű mozgások, száraz, sívó fájdalomak és szárazos a belekben, szivdobogás, a verkerings rendtelenségei, különösen nőknél, gyarkori véletlenül beálló főfájás, a uskombságra való hajlam, életsátság és a halál óhajtása. Egyedül valódi kapható: SCHNEIDER JÓZSEF gyógyszerésznél, Reslezán, Fő-utca 21. (Délmagyarország.)

A magyar kir. államvasutak nyári menetrendje.

Sommer-Fahrordnung der kónigl. ung. Staatsbahnen.

— Érvényes 1900. évi május 1-jétől. — Gültig vom 1-ten Mai 1900. —

Oda							Budapest k. p. u.—Zimony—Belgrád.							Vissza	
k. expr.	szem. v.	tv. sz.	gyors v.	szem. v.	szem. v.		k. expr.	szem. v.	szem. v.	gyors v.	szem. v.				
11.20	7.35		2.40	3.25	10.20	ind.	BUDAPEST k. p. u.	erk.	11.20	7.05	10.00	1.05	6.40		
2.44	12.33	7.28	5.47	8.23	4.05	érk.	SZABADKA	erk.	7.57	11.50	5.20	9.46	1.67		
2.51	1.22	4.00	5.56		5.40	ind.	SZABADKA	erk.	7.52	10.48	7.37	9.34	1.21		
	1.51	4.39			6.08		Csantavér			10.16	6.58		12.56		
	2.18	5.13	6.27		6.34		Bács-Topolya			9.52	6.30	9.02	12.34		
	2.44	5.46	6.42		7.02		Hegyes-Feketehegy			9.22	5.54	8.46	12.06		
	3.05	6.05	6.56		7.22		Verbász			9.01	5.30	8.33	11.48		
	3.26				7.42		Órkeér			8.16			11.29		
	3.44				8.07		Kiszás			8.16			11.13		
4.23	4.06		7.41		8.29	érk.	UJVIDEK	inf.	6.18	7.51		7.50	10.52		

Oda		Szabadka—O-Becse.			Vissza	
V.	SZ.		V.	SZ.		
V.	V.		V.	V.		
5.10	1.37	ind.	SZABADKA	erk.	8.54	
5.38	2.05		Békova		8.27	
7.00	3.28	érk.	ZENTA	ind.	7.01	
8.12	5.27		Ada		6.06	
8.35	5.42		Mohol		5.45	
8.55	6.02		Bács-Petrovcselölő		5.18	
9.21	6.28	érk.	Ó-BECSE	ind.	4.48	

Oda		Szeged-Rökus—Zenta.			Vissza	
V.	SZ.		V.	SZ.		
V.	V.		V.	V.		
4.15	2.05	ind.	SZEGED-RÖKUS	erk.	9.32	
4.40	2.29		Röske	ind.	9.09	
4.68	2.48	érk.	HÖRGÖS (136)	ind.	8.50	
5.01	2.57		Hörgös		8.38	
5.20	3.16	ind.	Bács-Martonos	erk.	8.20	
5.43	3.39		ÓsKanizsa		8.06	
6.05	4.00		Adorján		7.37	
6.30	4.25	érk.	ZENTA	ind.	7.10	

Oda		Szabadka—Baja.			Vissza		
V.	SZ.	SZ.		SZ.	SZ.	SZ.	
V.	V.	V.		V.	V.	V.	
6.02	1.47	6.43	ind.	SZABADKA	erk.	9.37	
6.41	2.32	7.18		Csikéria		9.04	
7.22	2.54	7.56		Bács-Almás		8.42	
7.28	3.03	7.56		Almás		8.27	
8.01	3.26	8.25		Békty-Borsod		8.02	
8.4	4.00	8.59	érk.	BAJA	ind.	7.25	

Oda		Baja—Ujvidék.			Vissza			
V.	V.	SZ.	SZ.		SZ.	SZ.	V.	V.
V.	V.	V.	V.		V.	V.	V.	V.
4.00		1.15	nd.	BAJA	erk.	9.15		6.50
4.11		1.25		Bajaszállás		9.08		6.42
4.25		1.38		Vaskút		8.53		6.26
4.51		2.01		G. a		8.32		6.00
5.09		2.16		Rigyica		8.17		5.35
5.37		2.39		Sztanislos		8.00		5.12
5.56		2.56		G. ova		7.36		4.40
6.15		3.14		N. adies		7.15		4.16
6.25		3.23		ind.	Zombor (étk.)	7.05		4.06
2.55	6.51	3.51	ind.	Zombor	erk.	6.30	11.18	7.00
3.01	6.57	3.57		Zombor-vásártér		6.23	11.11	6.52
3.11	7.07	4.07		Fernbach-szállás		6.14	11.02	6.41
3.20	7.16	4.16		Zsútkövez		6.06	11.54	6.32
3.36	7.30	4.30		O-Szt-pár		5.52	10.40	6.15
4.05	7.49	4.49		Bresztvácz		5.37	10.26	5.52
4.35	8.10	5.12		Hódságh		5.12	10.02	5.23
5.11	8.35	5.37		Perabuty		4.53	9.45	4.54
5.25	8.49	5.51		Pataga		4.32	9.25	4.29
5.46	9.16	6.13	ind.	GAJDOBRA	erk.	4.14	9.07	4.03
6.09	9.30	6.27		Dalkosz		4.00	8.55	3.48
6.22	9.45	6.44		Petrovcs-Glozsán		3.49	8.44	3.34
6.51	10.10	7.13		Fattak		3.20	8.16	2.53
7.14	10.31	7.35	érk.	UJVIDEK	ind.	2.55	7.55	2.15

Oda		Szeged-Rökus—Szabadka.			Vissza.			
szem. v.	szem. v.	szem. v.	szem. v.	vegyes	vegyes	szem. v.	szem. v.	szem. v.
V.	V.	V.	V.	V.	V.	V.	V.	V.
3.15	8.10	11.56	4.43	8.43	ind.	SZEGED-RÖKUS	erk.	7.01
3.32	8.27	12.12	5.00	9.09		Röske	ind.	6.42
3.46	8.43	12.26	5.14	9.36		HÖRGÖS	ind.	6.25
3.59	8.56	12.38	5.26	9.56		Királyhalom		5.58
4.15	9.11	12.53	5.40	10.17		Páles		5.43
4.27	9.22	1.04	5.51	10.35	érk.	SZABADKA	ind.	5.25

Oda		Szeged-Rökus—Szabadka.			Vissza.			
szem. v.	szem. v.	szem. v.	szem. v.	vegyes	vegyes	szem. v.	szem. v.	szem. v.
V.	V.	V.	V.	V.	V.	V.	V.	V.
8.56	7.23	ind.	HÉGYES-FEKETEHEGY	erk.	7.51			6.28
9.19	7.46		Teleska		7.29			6.06
9.44	8.01		Kula		7.17			5.54
9.56	8.13		Bélapusza		7.01			5.33
10.14	8.27		Torzsa		6.47			5.19
10.43	8.53		Despot-Szt.Iván—Pivnieza		6.32			5.00
11.05	9.11		Szűbás		6.03			4.28
9.21	11.26	9.23	ind.	GAJDOBRA	erk.	5.51	9.00	4.15
9.50	11.58	9.55	érk.	PALANKA	ind.	5.04	8.31	3.26

Jegyzet. Az esti 6 órától reggeli 5 óra 59 percig terjedő éjjeli idő óraszámai kövér betűkkel vannak nyomtatva. A menetrend baloldali számai felülről lefelé, a jobboldaliak pedig alulról felfelé olvassandók.

Anmerkung. Die Stunden von Abend 6 Uhr bis Morgens 5 Uhr 59 sind fett gedruckt. Die Zahlen auf der linken Seite sind von oben abwärts, und die auf der rechten Seite von unten aufwärts zu lesen.

Nyomatott a kiadó-tulajdonos Oblát Károly könyvnyomdájában, Zomborban.